

**Ethica Amoris, Sive Theologia Sanctorum, Magni
Præsertim Augustini, Et Thomæ Aquinatis**

Circa Universam Amoris & Morum Doctrinam, Adversus Novitias Opiniones
Strenuè propugnata, Et In Materiis Principaliter Hodie Controversis
Fundamentaliter discussa

De Externis Regulis Amoris Et Morum, Legibus Utique, ac Præceptis
Virtutum Theologicarum, & Cardinalium, necnon Decalogi & Ecclesiae -
Libros Vndecim Complectens

Henricus, de Sancto Ignatio

Leodii, 1709

Caput XVII. Sacrilegii veneri malitia & gravitas explicantur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73203](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73203)

quod charitati repugnat. Unde manifestum est quod incestus est in determinata specie luxurie.

147 Sed sub illa specie non una species continetur. Tametsi enim Cajetanus 2. 2. q. 154. a. 9. putet incestus omnes cum consanguinea vel affine ejusdem esse speciei: probabilius videtur imprimis incestum cum consanguinea specie differre ab incestu cum affine, ob specialem reverentiam consanguineo præ affine debitam. Quemadmodum enim motivum reverentiam consanguineis debita (descendentia scilicet ab eodem stipite) diversæ rationis est à motivo reverentiam debita affinibus (copula utique vel matrimonium cum aliquo consanguineorum); sic reverentia debita diversæ est rationis, nec conjunctio utrobique est univocè eadem, sed analogicè dumtaxat. Ita Azorius, Lessius, &c.

148 Deinde incestus cum matre esse videtur diversæ rationis ab incestu cum filia. Ob specialem reverentiam parentibus debitam, tamquam principis vitæ nostræ; reverentiam utique filialem, quæ naturalem quamdam inferioritatem subjectionemque importat. Quam ob causam incestus descendentium cum iis à quibus descendunt, diversæ rationis esse videtur ab incestu descendentis cum descendente, exempli gratiâ, incestus neptis cum avo, videtur ratione & specie differre ab incestu avi cum sorore sua. Quemadmodum enim occisio matris diversæ rationis est ab occisione filiarum, & occisio avi ab occisione fororis; ita similiter, &c. Ita Vasquez de pœnit. q. 91. a. 1. dub. 9. Card. de Lugo ubi supra n. 312.

149 Tertio, incestus cum noverca, vivente patre, videtur specie differre ab incestu cum uxore fratris, vel filiastra, ob reverentiam quasi filialem, novercæ debitam, saltem quandiu manet axor patris mei.

150 Quarto, incestus cum cognata in tertio vel quarto gradu, specie distingui non videtur ab incestu cum cognata in secundo gradu. Quia non apparet ibi motivum specialis reverentiam debita. Quod proximior tamen est gradus consanguinitatis, vel affinitatis, tantò gravior est incestus, ideòque in confessione explicandus saltem primus vel secundus gradus, licet nonnullis idem non videatur de tertio & quarto.

151 Porro conjugatus, cum filiastra sua fornicatus, debitum petere non potest ab uxore sua cap. 1. de eo qui cognovit, &c. Similiter conjugatus cum privigna sua, seu filia uxoris suæ incestuatus, debitum ab uxore sua sine peccato petere non potest, post mortemque uxoris perpetuò manere debet absque spe conjugii cum qualibet femina contrahendi. cap. transmissa eod.

CAPUT XVII.

Sacrilegii veneri malitia & gravitas explicatur.

152 **S**acrilegium venerum (de quo hîc, non de sacrilegio in genere) est actus veneris exercitus per personam sacram, vel cum aut

circa personam sacram, vel etiam in loco vel tempore sacro. Brevius, est violatio rei sacrae per actum venerum, per rem sacram intelligendo, sive personam, sive locum, sive tempus, sive rem Deo consecratam, v. g. Sacramentum, in cuius irreverentiam actus veneris nonnunquam exercetur. Per consequens sacrilegium, ultra malitiam contra castitatem, alteram habet contra religionem.

Ex allata descriptione ulterius consequitur, 153 considerandas hîc varias circumstantias, ob quas actus veneris malitiam habet sacrilegii. Primò ex circumstantia quis, ratione cuius fornicatio v. g. vel delectatio morosa est sacrilegium, dum committitur à persona sacra, id est peculiari ritu Deo consecrata, sive per votum simplex, sive per votum solemne castitatis, sive per susceptionem Ordinis sacri.

De his qui simplici voto castitatis obstricti nubunt, vel fornicantur, S. Basiliius episc. canon. ad Amphiloichium can. 18. Si (inquit) vidua gravissimo iudicio subiecta est, ut quæ fidem in Christum irritam fecerit, quid de virgine putandum est, quæ est sponsa Christi, & sacrum vas Domino dedicatum? Magnum quidem est peccatum, ancillam quoque, quæ clandestinis matrimonii se deam, supra domum implere, & possessorem per malam vitam injuria afficere. Sed multo est gravius sponsam fieri adulteram, & conjunctione cum sponso ignominiam & dedecore afficere, se incompetens voluptatibus tradere. Vidua itaque in corrupta ancilla condemnatur; virgo vero adultera iudicio subicitur. Quia, uti S. Cyprianus episc. 58. ad Pomponium ait, Christi adultera est.

Gravius tamen sacrilegium est violatio voti 155 solemnis quam simplicis. Quia, ut S. Thomas ait q. 88. a. 11. votum solemne habet fortiores obligationem apud Deum, quam votum simplex, & gravius peccat qui illud transgreditur. Quamobrem non sufficit in confessione dicere se castitatis voto ligatum contra castitatem peccasse; sed omninò declarandum est, an votum simplex sit, an solemne. Videtur potest epistola Innocentii I. ad Victoriam, ubi gravius punit sacrilegium virginis velatae, quam non velatae.

Gravius quoque sacrilegium est luxuria Sa- 156 cerdotis, Diaconi, vel Subdiaconi Religiosi, quam Sacerdotis, &c. non Religiosi. Quia per priorem duplex votum solemne, duplexque consecratio violatur; per posteriorem unicum dumtaxat votum solemne, & unica consecratio; strictiusque votum solemne castitatis annexum est religiose professioni, quam Ordini sacro. Quia, ut S. Thomas ibidem, non est essentialiter annexum debitum continentie Ordini sacro, sed ex statuto Ecclesie. Unde videtur quod per Ecclesiam dispensari possit in voto continentie solemnizato per susceptionem sacri Ordinis. Est autem debitum continentie essentialiter status religioso, per quem homo abrenuntiat saculo, totaliter Dei servitio mancipatur. Quod non potest simul stare cum matrimo-

nis... Et idem in voto solemnizato per professionem Religionis non potest per Ecclesiam dispensari.

157 Tantò gravius denique sacrilegium est, quò cum graviore alia luxuria specie concurrit. Quia quantò foedior est luxuria, tantò magis contrariatur reverentiæ debita rebus sacris. Unde S. Thomas q. 154. a. 2. ad 2. *Si aliquis abutatur personâ conjunctâ sibi secundum spiritualem cognationem, committit sacrilegium ad modum incestus. Si autem abutatur virgine Deo sacratâ, in quantum est sponsa Christi, est sacrilegium per modum adulterii. In quantum vero est sub spiritualis patris cura constituta, erit quoddam spirituale stuprum. Et, si violentia interatur, erit spiritualis rapinus: qui etiam secundum leges civiles gravior punitur, quàm alius rapinus.*

158 Quarunt hic aliqui, committatne sacrilegium homo ligatus voto castitatis, qui alium non ligatum consilio vel auxilio inducit ad peccandum contra castitatem? Negant (quod mirum est) Dicastillo de penit. disp. 9. n. 326. aliter apud Dianam p. 9. tr. 9. resol. 65. Sed certissimè ille peccat contra votum suum, adeòque committit sacrilegium. Quia castitas ipsi interdicit sollicitare alterum ad luxuriam, sicut ipsi interdicit 1.º. consensu suo vel cooperatione esse causam luxuriæ alterius, eamque approbare, 2.º. verba de se impudica proferte. Talia sunt enim illa, quibus alterum provocat ad luxuriam, licet secum non exercendam, 3.º. lenocinium, quo aliis procurantur amicitia, ab ipsis corumpendâ. 4.º. tactus, quibus procuratur pollutio in corpore alterius. Quod Llamas quidem ausus fuit excusare à sacrilegio. Sed ex Summa ipsius jure meritis expungi jusserunt Inquisitores fidei anno 1640.

159 Secundò, actus venereus specialem malitiam sacrilegi habet ex circumstantia *circa quid*, seu personam, cum qua vel circa quam exercetur, ut si exerceatur cum persona, vel circa personam voto castitatis obiectam.

160 Tertio similiter ex circumstantia *ubi*, seu loci sacri, in quo actus ille committitur. Si quidem omnis actus venereus, saltem externus, voluntariè exercitus in loco sacro, v. g. tactus impudicus, pollutio, &c. sacrilegium est. Ad hoc quippe necessaria non est feminis effusio, sed ad solam pollutionem loci sacri, talem, ut indigeat reconciliatione, juxta cap. *significasti* de adulter. Itaque tactus impudici, etiam sine feminis effusione, in loco sacro exerciti, sacrilegi sunt. Quia sunt contra reverentiam loci sacri. Ita Sylvius ubi supra cum Lopez. An etiam impudici aspectus, & verba turpia? Negat Sylvius cum plerisque Recentioribus, idem dicentibus de carnalibus desideriis actus venerei extra locum sacrum exercendi. Sed contrarium videtur dicendum: quia ab omnibus istis, utpote verè ad impudicitiam pertinentibus, prohibere debet loci reverentia. Ideòque animæ timoratæ consultò

in confessione declarabunt se ista fecisse vel habuisse in loco sacro.

Imò ipsa quoque copula conjugalis in loco sacro sacrilega est, nec eam loci reverentia conjugibus permittit, etiam si diù in eo debeant commorari. Nec ipsos excusat prætextum periculum incontinentiæ: utpote quam aliis remediis cohibere possunt, & debent (ut rectè Sylvius, post Paludanum, Tabienam, &c.) uti facere deberent, si ab invicem abessent, vel si compars gravi morbo, licet diuturno, laboraret.

Et quamvis Doctores plerique negent, sacrilegam esse fornicationem gestantis sacras Reliquias collo appensas, seculo earum contemptu, vel abutu ad luxuriam; ipsorum opinio contra se habet hoc argumentum, quòd ex ea sequeretur idem dicendum de fornicatione, vel blasphemia sacram Eucharistiam secum portantis, vel proximè post Communionem commissa. Quod meritò improbat Lugo, cum pluribus aliis.

Quartò, ex circumstantia *quibus auxiliis*, ut si Confessarius abusus sit administratione Sacramenti penitentiæ ad negotium libidinis suæ, vel abusus sit verbis & sententiis S. Scripturæ eundem in finem, ad provocandum scilicet penitentem ut suæ libidini consentiat, & sic pro medicina venenum, pro pane aspidem porrexerit, & ex celesti Medico infernalis veneficus, ex Patre spirituali proditor execrabili animarum fuerit effectus, prout Gregorius XV. loquitur in sua Constitutione quæ incipit, *universi Domini Gregis*, sacrilegium istud *impium & nefandum scelus* appellans, tales Confessarios denunciari jubens Inquisitoribus, vel locorum Ordinariis, præcedente degradatione seculari Judici tradendos, ipsiusque arbitrio puniendos. Nec absolvi possunt feminæ taliter sollicitatæ, nisi sollicitantem denuntient, seu paratæ sint denuntiare, prout in eadem Constitutione habetur. Erravitque Castro-Palao to. 1. tr. 4. disp. 9. puncto 4. n. 2. dum probabilè censuit hanc propositionem: *Confessarius, qui in sacramentali confessione tribuit penitenti chartam postea legendam, quæ ad venereum incitat, non censetur sollicitasse in confessione, ac proinde non est denunciandus.*

Quintò, ex circumstantia *quando*, peccata venerea, præsertim graviora, diebus Dominicis ac Festis perpetrata, sacrilegii malitiam contrahunt, ratione temporis sacri per illa violati. Quod & dicendum videtur de fornicatione v. g. vel voluntaria pollutione commissa ipso die sumpti sacratissimi Corporis Christi. Si enim reverentia sacratissimo illi Corpori debita juxta SS. Patres non permittit conjugatis debitum petere ipso die sumptæ vel sumendæ Communionis; quantò minus permittit illicitas fecunditates illas perpetrare?

CAPUT XVIII.

Malitia & species peccatorum contra naturam.
Peccatum contra naturam est voluntaria feminis effusio contra ordinem naturalem